ŞAKA

Erkek — Yüzünüzü dönse nize!..
Kadın — Olmaz, annem erkeklere yüz verme, dedi!..
1937

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

Müşteri — Ne diye yüzüme leke sürüyorsunuz?.
Ressam — Resimde yanlışlıkla bir leke yaptım da, aslına uygun olması için bu suretle harekete mecburum!..

AVRUPA ŞEHİRLERİNDE TAŞIT!..

Kılıbık koca — (Şoföre) Ne olursun oğlum, beni de al eve geç kaldım!..
Şoför — Buyurun bayım, başım üstünde yeriniz var!..

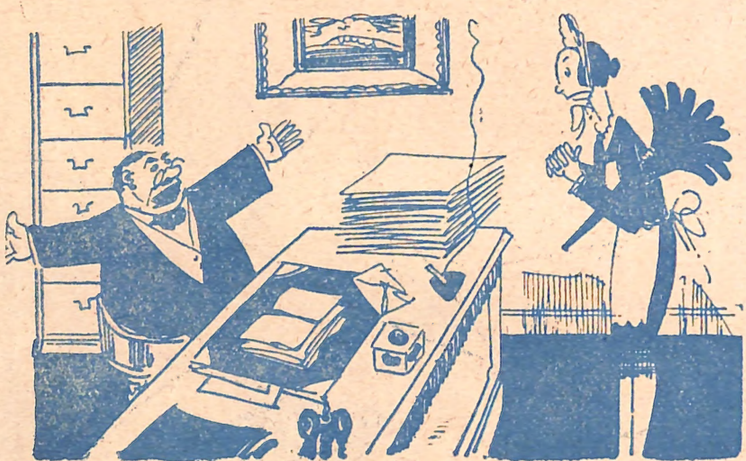

Hizmetçi — Bir şık bayan sizi görmek istiyor..
Direktör — Beni mi?. Yanlışlık olmadığına emin misin?..

— Bu kokuyu nasıl buluyorsunuz?.
— Bu yaştan sonra bana göre değil, fazla bayıltıcı!..

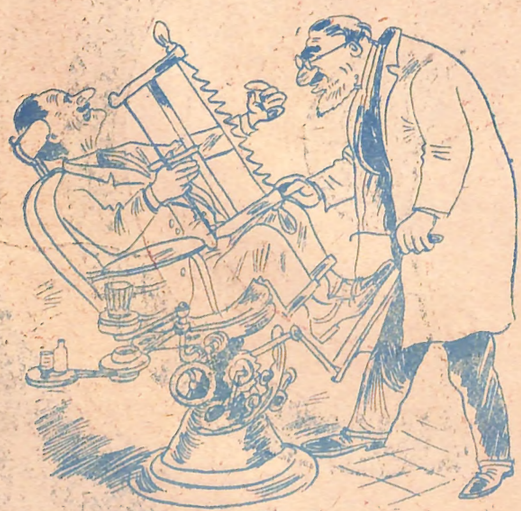

Sinirli müşteri dişçiyi nasıl görüyor!..

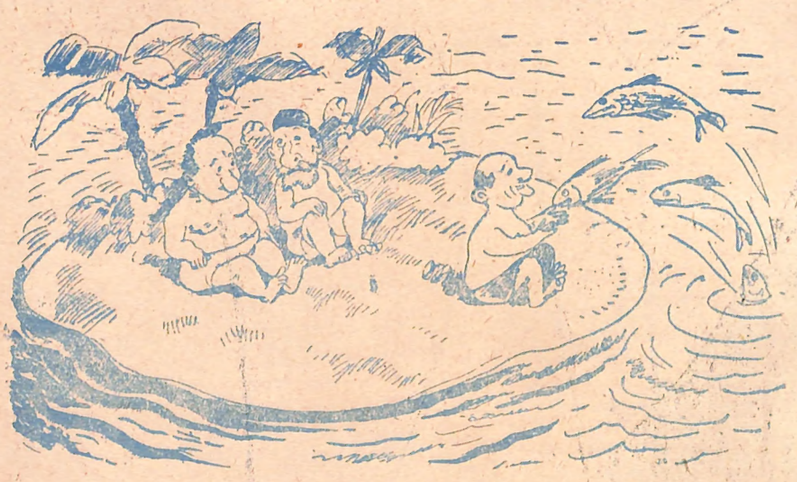

— Balıklar ne diye kucağına atılıyorlar..
— Herhalde bir deniz anasına benzetmişlerdir.

Sene: 4, Cilt: 8, No. 194

Şaka

Her hafta Salı günleri
çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:
A. CEMAL ERKSAN

İdarehane:
İstanbul: Ankara Caddesinde No. 71
İkinci kat, hususî daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 361
Telgraf: İstanbul Şaka.

Salı — 11 Temmuz 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları:
Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

ŞAKADAN FELSEFELER

● Haklı olduğunuza «yüzde yüz» emin olduğunuz bir mevzuda bile yanılabileceğinizi asla unutmayınız.

● Yanılmanın bir budalalık olmadığını, en zeki adamlar için bile zaman zaman yanılmak mukadder olduğunu hatırdan çıkarmayınız.

● Uykusuz bir geceden sonra, kuvvetli bir yemek üstüne, aç karnına, bir miktar alkol aldıktan sonra, keder ve sıkıntı anlarınızda susmayı, konuşmaya tercih ediniz.

● Bir kadının mutlaka sizinle alâkadar olmasını istiyorsanız ya çok methedin, ya çok kötüleyin!.

● Saygısızlığın küçüğü. büyüğü yoktur. Saygısızlık daima saygısızlıktır.

● Kaybolan servetle yaşanmış günler arasında hiçbir fark yoktur.

BEŞİZLERİN PEŞİNDE..

— Tayyarelerle, otomobillerle, telgraflarla aramalara rağmen bizim beşizler bulunamamış!..
— Herhalde kırklara karışmış olacaklardır!..

Kadın — Hepsinden birer kilo alalım!
Erkek — Vazgeç hanım, bana eski hovardalık günlerimi mi hatırlatacaksın!.

HAFTANIN SAKAL

TOPTANCI KASAPLAR

★ Memleketin en kalabalık, çokluk şehri İstanbul olduğu için midir, nedir, her pürüz de İstanbulda bulunur. İstanbulun dertleri hiç bir yerinkine benzemez. Meşhur et derdi de buradadır. İşte muhterem toptancı kasapların son marifeti, gülmek mi lâzım, ağlamak mı, siz kestirin artık.

Efendim, bu muhterem toptancılar bir heyet halinde Belediyeye müracaat etmişler. «İstemezük!» diye kazan kaldırmışlar Meğer vaktile perakendecilerden koyun başına beş kuruş -evet, beş kuruşçuk- nakliye ücreti alınırmış. Son zamanlarda bu para toptancılardan alınmağa başlanmış. Belediye emir versinmiş de, bu koyun başına alınan beş kuruşu kilolara taksim etsinlermiş ve meselâ elli kiloluk bir koyunda kilo başına düşecek olan dört para halktan alınsın mış. Kısacası, milletin dertsiz başına dert açmaktan başka bir şey değil...

Adamların kasap olduğu nasıl da belli, beş kuruşu bile halkın sırtından çıkarmağı tercih ediyorlar...

YÜZME İHTİSAS KLÜBÜ

★ Hazır kasaplardan bahsediyoruz, bu mevzula alâkalı diğer bir havadis var, belki duymamışsınızdır: Yüzme İhtisas Kulübü açıldı!.

Bu kulübe âza olmak için bazı şartları haiz bulunmak lâzım geldiğini alâkadarlardan biri kulağıma fısıldadı. İhtiyaten kaydediyorum:

1 — Sahil şehirlerinden olmak.

2 — Zengin olmak.

3 — Evli ise kılıbık, bekârsa hovarda olmak.

4 — Yüzme bilmemek, bilâkis, yüzülmesini bilmek.

5 İlâh.. ilâh..

KİBAR HIRSIZLAR

★ Hani yarım milyon liralık mücevher aşıran asilzade bir hırsız vardı. Hastahaneye yatırmışlar, hastaymış gûya. Fakat oradan kaçarken kapıcılar tarafından yakalanmış. Gazeteler de boyuna kibar hırsız diye bahsedip duruyorlar. Sorarım size, neresi kibar? Nezaketle yatırdıkları hastahaneden bir Allaha ısmarladık bile demeden çıkıp gitmek istiyen adama kibar denir mi? Mutlaka kibar kelimesini kullanmak şartsa, orman kibarı demeli!..

LADAM O KAMELYA

★ Günlük gazetelerimizden birinde, zülmeslek bir zat, bir roman yazıyor. Eş dost, sen mizahî yazılara meraklısındır, oku bak ne kadar güleceksin diye ısrar ede ede nihayet birkaç tefrikasını okuttular. Aman efendim! Size de tavsiye ederim! Eğer muharririnden korkmıyacak kadar cüsselice iseniz mutlaka okuyun, kasıklarınız çatlar. Hizmetçisine felsefe dersi veren sokak süretükleri mi istersiniz, oğluna kötü kadın sipariş eden iş adamı mı!. Bir harika...

Romancının az buçuk kitap okumuş olması işi berbat ediyor yoksa. Meğer hazret, meşhur La Dam Okamelyayı türkçeye tercüme ediyormuş. Meydana çıktı. Sokaktan getirdiği kadın fedakârlık yapmak, sevgilisinden, namus uğruna vazgeçmek için zorlanıyor!..

Sonuna kadar okumağa tahammül edemiyeceğim, fakat lütfen, sonunda tabiî ölecek olan bu sokak kadınına muharririn kamelya mı, yoksa gül filân mı gönderteceğini bildiren olursa minnettar kalırım..

Şakacı

— Hiç kavga etmeden bir senedir güzel güzel geçiniyorlar..
— Ya.. demek karısı bir senelik giyeceğini daha evvelden tedarik etmiş!..

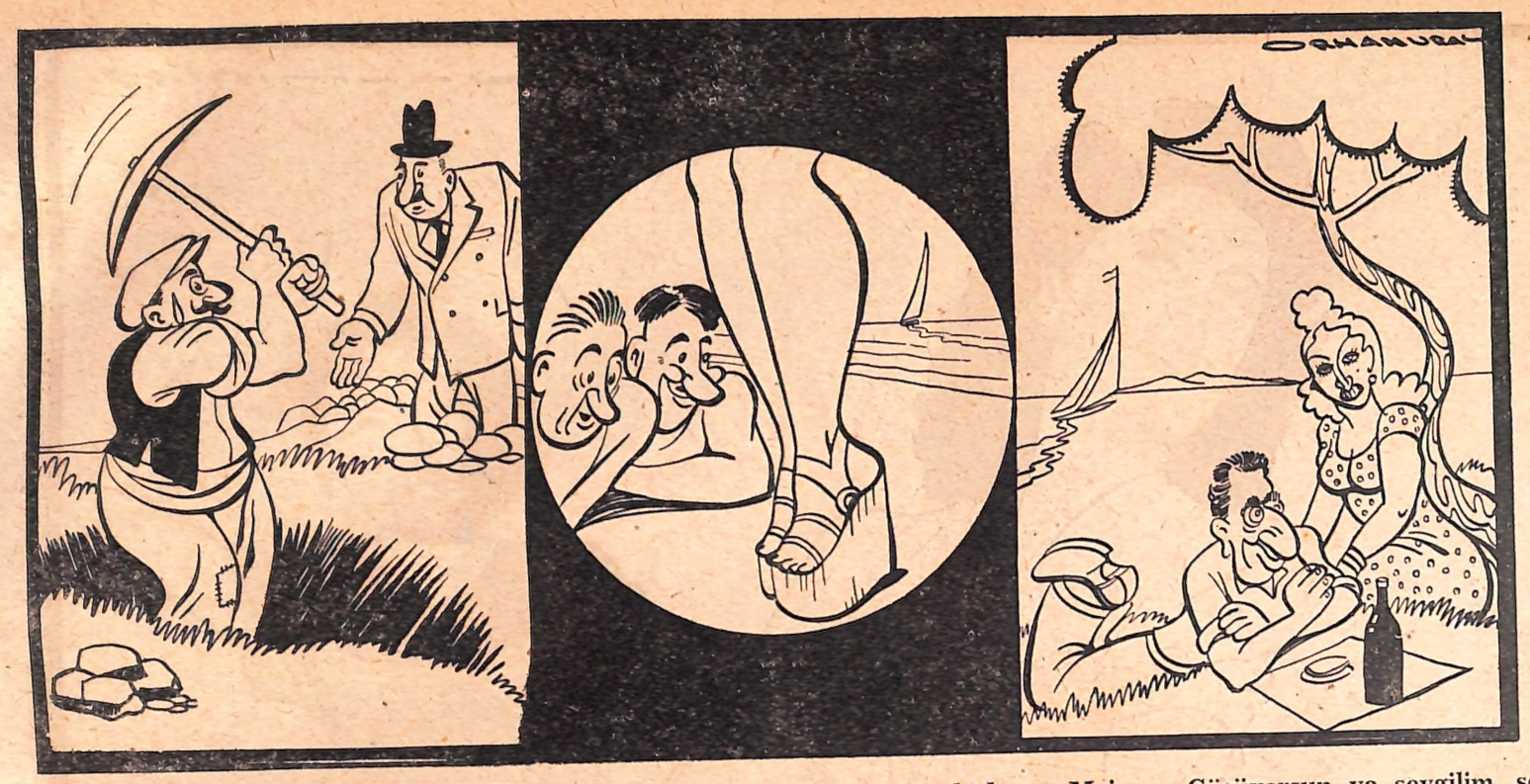

— Ne o, define mi arıyorsun?..

— Evet, bahçede karımın pabucunun teki kaybolmuştu, onu arıyorum..

— Şu kadını tanıdın mı, son günlerde durmadan yükseliyor.

— Mantar pabuç giydiği için mi?

— Hayır, bir zeytinyağı tüccarile evlendiği için!

Moiz — Görüyorsun ya sevgilim, senin için buyün ne çok masraf ettim.

Rebeka— Hadyi oradan, sabahtanberi aldığın bira şişesini daha açmadin!

Meşhur Romancılarımızdan

Seçme parçalar..

Yazan: Hikmet Feridun ES

Matbaada çalıştığım odanın kapısı vuruldu. Bir genç adam içeriye girdi. Tereddütlü ve mahçup hareketlerle kendisini takdim etti:

— Edebiyat meraklısı bir genç!..

— Buyurunuz efendim...

— Efendim, bendeniz meşhur romanlarımızdan, edebiyatçılarımızın şaheserlerinden bazı parçalar, birtakım vecizeler seçtim. Bunları defterime not ettim...

Ne diyeceğini şaşırmış gibi durdu. Kendisine cesaret vermek için:

— Çok güzel yapmışsınız... Sonra?.. dedim.

— Sonra efendim... Bu defterime kaydettiğim vecizeleri şimdi okuyor, okuyor fakat bir türlü kavrıyamıyorum. Belki benim kalın kafalılığımdır!..» dedim. Geçen gece yemekten sonra bunları bütün aileye okudum. Peder aklını kaçıracak raddeye geldi. Yalnız o değil, hepimiz timarhanelik olacaktık. Şimdi size bunları getirdim. Lütfen biraz beni aydınlatınız...

Ben de merak ettim ve:

— Ne imiş bir göreyim !.. dedim.

O zaman genç adam ceketinin iç cebinden siyah kaplı bir defter çıkardı, sahifelerini açtı ve:

— İşte, dedi, size Esat Mahmut Karakurt'tan parlak bir vecize okuyacağım... Lütfen iyi dinleyiniz...

Ve genç adam okumağa başladı:

«Delikanlı, ellerini arkasında kavuşturmuş, odanın içinde gazete okuyarak bir aşağı bir yukarı dolaşmakta idi...»

Bunu okuduktan sonra şaşkın yüzüme baktı ve sordu:

— Ne buyurulur?..

— Tuhaf şey... Bunda anlaşılmıyacak ne var ki?..

— Aman efendim, insan ellerini arkasında birbirine bağlar da odanın içinde bir aşağı bir yukarı dolaşırken nasıl gazete okuyabilir?..

Tesadüfen yine ayni muharririn kıymetli bir cümlesi:

«İki sevgili çam ağaçlarının iri yaprakları altında oturmuşlar...»

Ne buyurulur buna?..

— Yoksa bunu da mı anlamadınız?..

— Aman efendim bizim bildiğimiz çam ağacı iğne yapraklı olur..

— Peki amma, yağmur yağınca çamın zamkları eriyip akmaz mı?. O zaman biribirine yapışan iğneler geniş yaprak şeklinde görünür..

— Sahi bu vecizelerin altında bizim anlamadığımız, anlıyamıyacağımız bazı hikmetler var. Peki ama... Şuna ne dersiniz?..

Bakınız aynen okuyorum :

«Tünelde yan yana düşmüşlerdi. Ahbap olmak için münasip bir söz, bir vesile lâzımdı. Şekip pencerenin yanında oturan genç kadının güneşten rahatsız olduğunu ve güzel yüzünü buruşturduğunu görünce hemen bundan istifade etti:

— Emrederseniz perdeyi kapatayım hanımefendi.. dedi.»

Genç adam kara defterden başını kaldırarak sordu:

— Ne dersiniz efendim?..

— Diyecek bir şey yok bayım!.

— Size bir de Ethem İzzet Benice'nin meşhur bir vecizesini okuyayım. Belki bilirsiniz... İşte şu:

«Balta girmemiş bakir bir ormanın kenarında idiler. Medeni şehirlerden yüz binlerce mil uzakta idiler. Gecenin koynunda bir saat biri çaldı: Dan, dan, dan!..» Buna ne dersiniz?.

— Çok nefis bir parça!..

— Lâkin saat birde «Dan, dan, dan» diye üç kere çalar mı?

— Belki üç ayrı saat birden çaldı.

— İyi amma bu kahramanlar şehirlerden çok uzaktalar balta girmemiş ormanların kenarında bulunuyorlar.. Böyle bir yerde büyük çalar saatler ne arar?..

— İşte bu da muharririn şaşırtması... Okuyucuları ile bu kadarcık şaka da etmesin mi?. İnsaf birader!.

— Affedersiniz efendim. Ya şu son cümle hakkında fikriniz nedir, işte:

«Şiddetli bir eylül sonu rüzgârı dallardaki son kirazları koparırcasına sallıyor, sallıyor!..»

Rica ederim eylül sonunda dallarda kiraz ne arıyor?..

— Tövbeler olsun... A çocuk sen memlekette turfandacılığın ilerlemesini istemiyor musun?.. İşte bizde de eylül sonunda turfanda kiraz bulmuşsun da bir de bunuyorsun ha... Yazık sana... Ye kirazı otur aşağı..

Sustu. Defterini cebine soktu. Ve süklüm püklüm dışarıya çıktı. Fena halde mahçup olmuştu. Şu bizim muharrirler ağızlarile kuş tutsalar yine yaranamıyorlar vesselâm...

Hikmet Feridun ES

— Adada eşeklerin yerini bisiklet alıyor, diyorlar..
— Belki.. fakat ben hergün yine birkaç eşeğe rast geliyorum..

— Sıcaklar sana dokunmuyor mu?
— Hayır, kocama dokunuyor: banyo masrafı, mayo, plâj, şu, bu!..

İSKAMBİL FALI

Fal, yalandır.. bile bile
Dün sarıldım iskambile.
Zararı yok; avunayım:
Çünkü yalan hayat bile..

★

Kâğıt açtım.. dedi «birli»:
Bir sevgilin var kibirli!...
Bir sevmeli, pir sevmeli;
Olmamalı bu aşk kirli!..

★

«Sinek» dedi: bakma ele,
Benim gibi kapıl yele!..
Bir noktada durmamalı,
Konmalısın her güzele!..

★

«Oğlan» dedi: yandı içim,
Söndü neşem ve sevincim..
Sevdiğini bana bırak;
Sen yaşlısın, ben çok gencim!..

★

«Üçlü» dedi: hasret güçtür;
Bu devirde aşk gülünçtür!..
Seveceksen üç güzel sev;
Hak oyunu çünkü üçtür!..

★

«Kupa» — şekli tıpkı yürek —
Dedi: kalbin kederli pek!..
Giy ateşten bir gömleği:
Yana yana bu aşkı çek!..

★

Bazı sevinç, bazı da yas..
Olamadım dertten halâs.
«Avunursun, benim gibi,
«İç şarabı!..» dedi «papas».

★

Kâğıtları örte, açа;
Saat geldi bilmem kaça?..
«Senin bahtın kara..» dedi,
En sonunda «kara maça».

Necdet Rüştü EFE

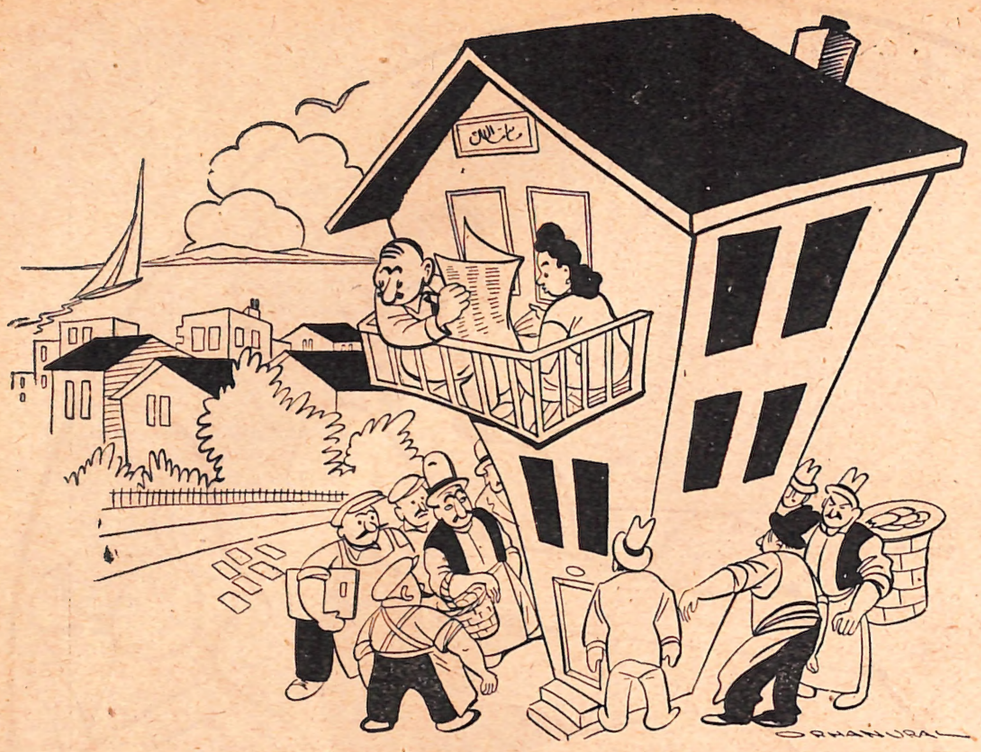

— Ah kocacığım, bu yaz bir türlü Adaya gidemedik..
— Baksana karıcığım, dört tarafımızı saran alacaklılara.. Buradan iyi Ada olur mu?.

KÜÇÜK HİKÂYE

Bir Barıştırma Teşebbüsü

Yazan: Cemil Cahit CEM

Bir daha kimsenin işine karışırsam iki olsun. Zaten başkalarının işlerine burnumu soktuğum da sayılıdır hani ! Fakat bu sayılı seferlerin her defasında durupdururken kendi başıma iş açmışımdır. Belki sizler için de böyledir. Yayut da belki şimdi: «Canım, sen de her hikâyende dertlerini anlatır, durursun. Biz bu hikâyeleri, kıymetlerinden ötürü değil, bilemedin gülmek için okuyoruz. Seni mi dinliyeceğiz?» diye düşünüyorsunuzdur. Fakat yeryüzünde nelere gülünür ki? Güldüğümüz şeylerin başında başkalarının aczi, beceriksizliği, hattâ sakatlığı gelmez mi? Ve sanki bendeniz, beceriksizliklerimi anlatmasam da her hikâyemde kendimi mücessem zekâvet ve muvaffakiyet diye göstersem, hangi birinizin hoşuna gider?

Neme lâzım? Son zamanlarda da bu illete tutuldum. İkide bir atışıyoruz sizinle... Haydi barışalım da hikâyeme devam edeyim:

Geçen gün Rüştüye rasladım. Baktım, suratından düşen bin parça olacak.

— Merhaba Rüştü!

Yüzümün neresine bir yumruk vursa daha tesirli olacağını ölçermiş gibilerden baktı.

— Merhaba! dedi.

— Nasılsın?

Meğerse böyle bir sual bekliyormuş. Boşalıverdi:

— Allah kahretsin- İki gözü kör olsun! Sürüm sürüm sürünsün! El avuç açsın da seyrine bakayım..

— Melodram seyretmek istiyorsun galiba? Kim bu, hakkında pek parlak temenniler izhar ettiğin?

— Karım! dedi. Yine kavga ettik.

— Sebep?

— Kadınlarla yapılan kavgaların sebebi olur mu? dedi. Hava açık bir sebep, hava kapalı yine bir sebep. Yağmur sebep, güneş sebep, otomobil klâksonu sebep, sokağın sessizliği sebep, ben sebep, sen sebep...

— Dur yahu !. Beni katma böyle bu işlere..

— Bu sefer, sahiden sen sebepsin! dedi. Geçenlerde bizim Hilmi yok mu? Onunla Boğazda bir kafayı çekelim dedik.. Bizimki Hilmiyi hiç sevmez. Eve geç dönünce zırıltı olmasın diye, seninle beraber olduğumu söyledim.

— Eyy? İnanmadı mı?

— Eysi bu!. İnandı.

— Canım ağzından lâkırdıları iple mi çekeceğiz? Anlatsana...

— İnandı ve atıp tutmıya başladı.

— Ne dedi?

— Allah onu bildiği gibi yapsın! dedi. Dedi oğlu dedi...

— Kim bu Allahın bildiği gibi yapacağı adam, ben miyim?

— Sensin!

İçerlemiştim.

— Yoook bak Rüştü, bunda haltetmişsin! dedim. Beni ne karıştırıyorsun bu işlere? Ben gider karına doğrusunu söylerim..

— Yapma!. dedi. Git ona ama, şöyle bizi barıştırmanın yoluna bak..

***

Tanrı bazı kadınları kulaksız yaratsa iyi ederdi. Çünkü bunlara bir kelime dinletmeğe imkân yok. Habire söylediklerine göre, kafalarındaki kulak yerlerinde de birer ağız bulunması, gayet yerinde olurdu. Ama o zaman da bizlerin halimiz nice olurdu, orası da başka hesap.

Rüştünün karısına ne dedimse dinletmek kabil olmadı. Ben aşağıdan aldıkça o havalandı, havalandı, nihayet mülâkatımızın sonlarında:

— Senin bende gözün var!. dedi.. Bunu biliyorum. Kocamla aramı açmak için çevirdiğin dalavere kalmıyor. Ama ben de sana göstereceğim..

Güzel Sanatler Akademisi resim profesörü: Bay Leopold Levi

Sonra kafama bir iki terlik, birkaç yasdık, iki üç tabak yağdı. Ve oldukça isabetli bir surette endaht edilen bu, kanatlı mı, kanatsız mı olduğunu kestiremediğim eski icat bombaların çoğalacağını anlayınca soluğu kapıda aldım.

Sokağa çıktığım vakit, pencereden uçan fesleğen saksısı az kaldı, kadının plânladığı tahrip eserini tamamlıyordu.

***

Üç gün sonra Rüştü matbaaya geldi. Yüzü gözü sargı içindeydi. Benim de ayni halde bulunduğumu görünce acır sandım ama boşuna.

— Sen ne yapmışsın? diye patladı.

— Ne yapmışım?

— Gidip beni karıma çekiştirmiş, aleyhimde söylemediğini bırakmamışsın. Bu yakışır mı sana, ayıp değil mi, utanmıyor musun, arkadaşlık mı bu, insanlık mı bu?

— Dur yahu.. Vallahi billahi!..

— Ağzına o mübarek ismi alma.. Hayasız, rezil, kepaze herif.. Ben de seni mahkemeye vermezsem eğer...

— İsterseniz size bir hanımeli vereyim..

— İstemem, bakması zor olur.

Geldiği gibi çıkıp gitti.

Bir hafta sonra suçlu yerinde adım yazılı bir davetiye aldım.Kendikendime düşündüm: «Rüştü muhakkak delirdi. Şunu karısile barıştırayım da davasından vazgeçirteyim bari...»

Bu kararı verince yine evin yolunu tuttum. Fakat içeri girmek nasip olmadı. Meğerse bayan pencerede bekliyormuş. Beni görünce kendini tutamadı:

— Hayasız, rezil, kepaze, mendebur herif!. Sen kocamla benim aramı bozarsın ha!. Seni ırz namus düşmanı rezil seni..

— Vallahi bayan, billâhi!.

— Sus alçak!. dedi sus. Seninle kozumu mahkemede paylaşırım artık! Hem de cürmü meşhut mahkemesinde...

Şimdi iki günde bir mahkemeye uğruyorum. Salıya Rüştününki olursa, perşembeye hanımınınki oluyor..

İyi meşgale değil mi? Artık işi gücü bıraktık!

Tavsiye ederim, sizin de böyle karısile kavga etmiş bir ahbabınız varsa, siz de benim gibi elinizden gelen yardımı ardınıza komayın da... Görürsünüz!.

Cemil Cahit CEM

MANZUM ROMAN

— 15 —

Yazan: **Necdet Rüştü EFE**

Dadıdan işitince Nevin aksi haberi;
Zindan gibi görmüştü bir anda göğü, yeri,
Yavrunun içi söndü; bütün dünya karardı.
Sanki kanı çekildi; beti, benzi sarardı.
Ömründe uğramıştı ilk büyük işkenceye,
Gözlerinde yaşlarla çıktı hemen bahçeye:
Seviştikleri yere düşüp ağlıyacaktı.

Feridin balkonuna dolu gözlerle baktı.
Orada bekler buldu sevgilisini fakat:
Delikanlı fırlattı kendisine bir kâat.
Aldı.. Onun adına yazılmış bir zarftı bu;
Kaçtı tenha bir yere.. Okudu şu mektubu.

«Analar özlememiş çocuğunu bu kadar,
«Sürgünler çekmemiştir hasret sılaya böyle!.
«Ancak bu ıztırabı senden ayrılan tadar;
«Nerdesin, gün bakışlım... Mehtap vücutlum; söyle?..

«Ağzında her dakika kızıl güller açan kız!..
«Ey; göz bebeklerinde siyah güneşler yanan,
«Mecnun bile çekmedi böyle ayrılık, inan;
«Bekliyeceğim seni.. Yaşıyacağım yalnız...

«Ne böyle su istedi çöldekiler bir yudum,
«Ne sıcak yurt aradı kara kışta donanlar ..
«Ben senin yokluğunu her şeyden fazla duydum;
«Senin ayrılığını seni özliyen anlar...»

Okudu içten gelen bu dertli satırları,
Hayalinin yuvası temelde kaldı yarı:
Artık yapılamazdı bu emel denilen ev.
Talisizlik olmuştu kızın karşısında dev:
Onunla çıkamazdı bu küçük yavru başa,
Bu dev aldırır mıydı gözlerindeki yaşa.
Bir sıcaklık duymuştu yüreğinde ansızın,
Vücudü başlamıştı tutuşmağa genç kızın.
Bu birinci yangındı.. Ateş almıştı kalbi
Sanki kundak sokulan kav, tahta bir ev gibi.
Bittiğini görmezse bu acı ayrılığın,
Dinmiyecek bu alev.. Sönmiyecek bu yangın...
Evlenmekle gelmemiş hem bu sevginin sonu,
Hem de seyredecekti her gün balkonda onu,
Büsbütün ağlıyacak, perişan olacaktı..
Tanrıya yalvararak, masum kız göğe baktı,
Dedi:
— Bari ayrılsın bitişik evlerimiz;
Hiç görmeyim Feridi.. Arasam bulmayım iz:
Hasrete katlanırmış, göz görmeyince. gönül;
Tanrım!.. Artık edemem komşuluğa tahammül....

Dizleri titriyordu.. Duramadı ayakta;
Oturdu; buluşup. sevişilen; çardakta.

Zaten içi yanıyor.. Büsbütün hava ılık..
Bir ara göğe baktı: O ne?.. Var bir kızıllık..
Bulutlar kıpkırmızı.. Nevin fazla korkmuştu;
Kalbindeki ateşten yoksa gök mü tutuştu?..
Eylülde gün batarken böyle olurdu bazı;
Bu sefer açılmıştı bir cehennemin ağzı:
Zebaniler çıkmıştı sanki ateş cengine,
Tan yeri boyanmıştı kan ve alev rengine.
Genç kız o zaman duydu sokakta acı bir ses:
Feryat ediyorlardı «yangın var..» diye herkes.
Bekçi bağırıyordu:
— Toplayın.. Hazır olun!..
Meşhur acılardandır yangını İstanbulun;
Bu, onlardan biriydi.. Kim kaybetmez aklını:
O akşam başlamıştı büyük Fatih yangını.
Bir kızıl manto giymiş atlı hızile alev
Dört nala koşuyordu.. Yanmıştı yüzlerce ev.
Evler nasıl kül olmaz: Hem tahta, hem bitişik..
Bu davetsiz misafir atlıyor birçok eşik,
Rasgele kapıları pervasız çalıyordu,
Mahalleler yanıyor, harabe kalıyordu.
Bu yangın = bu misafir konağa da dayandı,
Sema Hanımefendi'nin son yuvası da yandı.
Hem öyle bir yanış ki: Çıkmadı iğne bile.
Koca konak kül oldu bütün eşyalarile.
Bu kibar mahallenin yerinde esti yeller:
Yalnız toprakta kaldı sırayla taş temeller.
Meş'um rolünü yaptı bu felâket güzelce:
Büyük hanım uğradı büyük kederden felce:
Bir dakika içinde tutmaz oldu dizleri..
Nevin'de perişandı: Yanmıştı çeyizleri.
Kulüben, öz malınsa, sana baş tacı olur;
Kira evine düşmek fakat pek acı olur.
İstanbulda çekmiştir bunu binbir aile;
Yol üstünde kalmıştır üç kırık eşya ile.
Bunların da yanınca asırlık konakları;
Yurtsuz göçmenler gibi, gezdiler sokakları,
Edirnekapısında küçük bir ev tuttular,
O büyük salonları, holleri unuttular:
Üç oda, bir de sofa.. Ne balkon var, ne bahçe.
Hükmünü sürüyordu evde sonsuz bir gece:
Girmiyordu hiç ışık, görmüyordu hiç güneş.
Sofa zindan gibiydi, odalar mezara eş.
Buraya gömüldüler benizleri sapsarı..
Üstelik dağılmıştı kırk yıllık ahbapları:
Onlar da evsiz kalmış, kül olmuştu onlar da,
Şimdi sürünüyordu her biri bir kenarda.
Nevin silemez oldu yüreğinin yasını:
Tanrı yaman getirmiş yerine duasını.
Feritle komşuluğu yangınla bitirmişti.
İşte bu felâketle kızın ömrü değişti:
Acıklı tarafını sürecekti hayatın,
Yıkıldığını duydu gönlünde kâinatın.

— Daha var —

★★ Büyük Aşk ve İhtiras Romanı ★★ Yazan: Hikmet Faridun ES ★★

— 7 —

— Ben hiç böyle baygınlık görmedim... Bakınız bakınız, kızcağız bir şeyler söylüyor galiba...

Hakikaten de dudağı benli Gülsüm bir şeyler mırıldanıyordu. Susup dinlediler.

Gülsüm evvelâ:

— Gözün kör olsun hain!.. dedi.

Epeyce bir sükût... Sonra yine mırıldandı:

— Olmaz diyorum sana Fanî... olmaz.. yapma Fanî!..

Baygın kızın etrafındakiler sonsuz bir hayretle birbirlerine, sonra da Despinaya baktılar.

Tekrar sular, kolonyalar serpildi. Gülsüm şöyle biraz kendine gelir gibi oluyor, sonra tekrar kendini kaybedip yere yıkılıyordu.

Rezzan etrafındakilere:

— Bunu odasına kaldırınız... Ben de doktora telefon edeceğim. Gelsin muayene etsin... Hiç böyle baygınlık görmedim. Kalbi de pek hafif atıyor..

Kızlar Gülsümü odasına çıkardılar Rezzan ayni mahallede oturan ve her gün gelip kocasına iğne yapan genç doktora telefon etti. Bundan sonra tekrar aşağıya indi. Gülsüm biraz kendine gelmişti. Şimdi gözlerini açmış ağlıyordu.

Rezzan:

— Çok korkuttun bizi... Hem bu nasıl baygınlık böyle?.. Doktora telefon ettim. Nerede ise gelir, bir kere seni iyice muayene etsin... Bakalım nen var...

Biraz önce baygınlıktan kıvranan genç kız doktor ve muayene sözünü işitir işitmez elektriklenmiş gibi yerinden fırladı:

— Ben doktora muayene olamam!. dedi.

Odadakiler tekerlek tekerlek açılmış gözlerle Gülsümün bu telâşına bakıyorlardı. Ne olmuştu sanki?. Gülsüm erkekten, doktordan kaçan insan değildi ki... Köşke yeni geldiği zaman da doktora muayene olmuştu. Hiç de utanmamıştı. Şimdi bu telâş ne oluyordu?..

Rezzan:

— Sen delirdin mi?. Niçin muayene olmayacakmışsın?. Baygınlık sırasında kalbin pek intizamsız atıyordu. Sonra bir sürü sayıkladın, seni bir kere dinlesin...

Gülsüm inatla başını sağdan sola, soldan sağa sallıyor:

— Yapamam!.. diyordu.

— Sebep?.

— Sebep?.. Utanırım!.

— Şimdiye kadar doktora muayene olmamış insan değilsin ki!..

Tam bu sırada kapının zili çaldı. Rezzan:

— İşte doktor!.. dedi.

Sonra da Gülsüme dönerek ilâve etti:

— Münasebetsizlik etme... Muayene olacaksın... Doktoru buraya getirin!

Gülsüm âdeta çırpınırcasına son bir defa daha:

— Hanımefendiciğim... Doktor buraya gelmeden önce size söyliyeceklerim var...

— Peki söyle bakalım...

Gülsüm etrafına bakındı Despina bile odada idi. Sonra Rezzana döndü:

— Yalnız size söyliyeceğim..

— Peki o halde herkes dışarı çıksın..

Bunun üzerine zaten demindenberi hayretten hayrete düşen kızlar son ve pek büyük bir şaşkınlık dalgası içinde arkalarına bakınarak dışarı çıktılar. Odanın kapısı kapandı.

Ve dudağı benli Gülsüm ile Rezzan karşı karşıya kaldılar. Kapı kapanır kapanmaz Gülsüm, eski Minakyan aktrisleri tavriyle Rezzanın ayaklarına kapandı.

— Affediniz beni hanımefendi.. Affediniz beni... kabahatim çok büyük..

— Ne oldu peki? Hem ayağa kalksana...

— Hayır.. hayır.. kabahatimi böyle anlatacağım...

— Meraktan öldüreceksin beni.. Nedir kabahatin, bütün bunların doktora muayene olup olmamakla ne gibi bir alâkası var?..

Gülsüm yırtık entarisile yerden kalkmayarak:

— Olamam... Muayene olamam hanımcığım... Kabahatim çok büyük.. söylemeğe dilim varmıyor... Evvelâ beni affedeceğinizi söyleyiniz. Size her şeyi anlatayım...

Başka biri olsaydı Rezzan bundan fazlasını dinlemezdi. Fakat Gülsümü hakikaten severdi. Bu kız kendisi için parçalanır, «öl» dese tereddüt etmezdi.

Bunun için merakla sordu:

— Beni korkutuyorsun..... Nedir kabahatin?. Söyle...

Gülsüm yüzünü kapıyarak fısıldadı:

— Gebeyim!.

Rezzan donakalmıştı:

— Ne dedin?.. Gebe misin?.. fakat sen?.. Sen?. Hiç evlenmemiş bir kimse... Nasıl olur?

Genç kız sessizce ağlıyordu...

— Peki... Kimden?.. Babası kim?

Gülsüm susuyordu.

— Söylesene.. çocuğunun babası kim?

Nihayet Gülsüm bir isim söyledi: — Ahmet Fanî!..

Rezzan bu ismi beklemekle beraber yine irkildi. Fani Fan her taşın altından bir yılan gibi çıkıyordu.

Gülsüme:

— Belki aldanıyorsun. Doktor bir kere gelip baksın... Artık ben her şeyi biliyorum. Doktora da saklamağa lüzum yoktur sanırım.

Bunu söyliyerek birdenbire kapıyı açınca hizmetçilerin bir kısmını eğilmiş, kapının önünü dinlerken buldu. Bunlardan birine sert sert emretti:

— Doktoru buraya getiriniz!.. dedi.

Biraz sonra genç adam Gülsümün muayenesine başlamıştı.

Yeni doktor, henüz mesleğinde pişmemiş bir tavırla ve derin bir hayret içinde hastasını süzdükten sonra Rezzana:

— Sizinle hususî konuşmak isterim efendim!.. dedi.

Rezzan:

— Buyurunuz... Kendisi biraz evvel her şeyi söyledi. Siz de lütfen teşhisinizi bildiriniz... Yoksa, dediği gibi hakikaten hamile mi?.

Doktor tereddütsüz cevap verdi:

— Evet... Hem iyice ilerilemiş bir gebelik!..

Gülsüm başını önüne iğdi. Doktorla Rezzan dışarı çıktılar...

★

Genç kadın yazıhane odasına çekildi. Fanî Fan'a şiddetli bir mektup yazdı. Gülsüm'ün vaziyetini anlattı. Ve en sonunda da şunları ilâve etti: «Bu çocuk doğacaktır. Onun için derhal gelip kendinize düşen vazifeyi yapmağa mecbursunuz. Yoksa maalesef size cephe alacağız.».

Mektubu postaya gönderdikten sonra aşağı indi. Kocasına senelerdenberi bakan asıl mütehassıs doktor gelmişti. Evlenmesinin ilk gecesinden sonra, o müthiş sabahtanberi Rezzan bu tok sözlü, hattâ bütün meslektaşlarına nazaran pek ziyade patavatsız olan acayip doktora karşı sanki ailesinden biri imiş gibi bir yakınlık duyuyordu.

— Devam edecek —

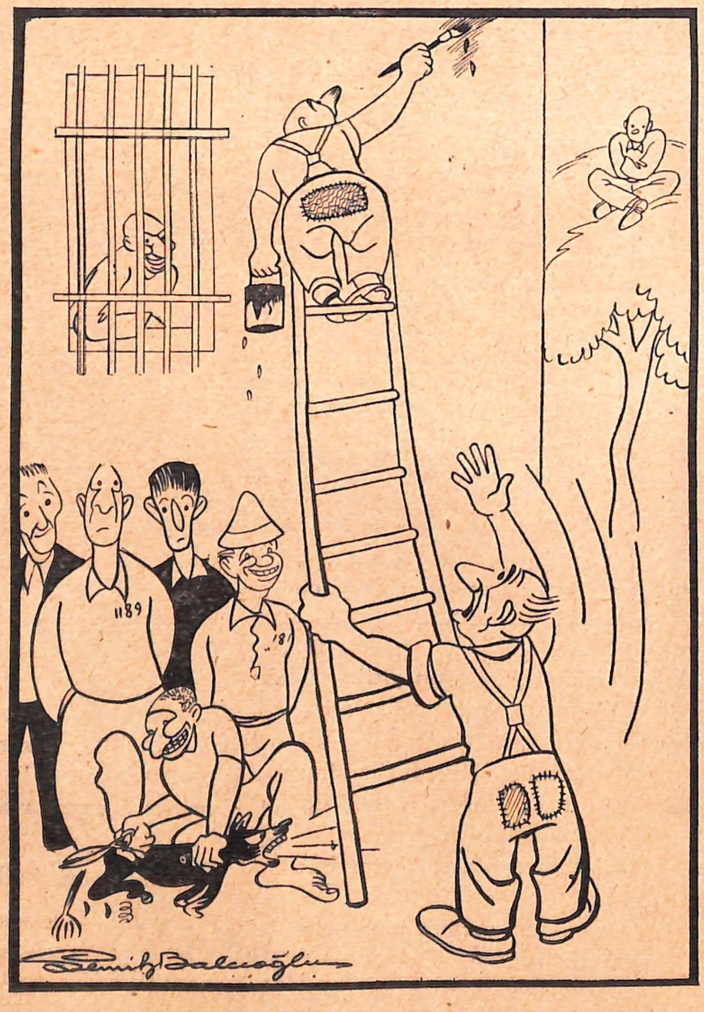

TIMARHANEDE

— Heeeey!. Ben merdiveni alıyorum, sen yukarda fırçaya tutunuver...

BAHÇE

Mecmuamızda şiirlerini ve mensur romanlarını derin bir sevkle okuduğumuz zeki ve ince şairimiz Necdet Rüştü Efe'nin bu isimde yeni bir eseri basılmaktadır. Umumiyetle mizah üstadı olarak tanınmış olan değerli sanatkârın his ve aşk şiirlerinin de aynı kudrette, hattâ daha yüksek olduğunu göreceksiniz.

«Bahçe» de ışık, coşkun, rind, derin düşünüşlü bir ruhun bazı haykıran, bazı inleyen, bazı felsefe yapan güzel hislerini bulacaksınız.

KAFKAS AŞKI

(ABREK)

ZÜBEYDE ŞAFLİ

Bu roman Kafkasyada geçen gayet heyecanlı bir aşk ve kahramanlık vak'asını tasvir, sürükleyici, çekici bir üslûpla anlatmaktadır. Başından sonuna kadar derin bir zevkle okuyacaksınız. Yeni Mecmua neşriyatının yedinci kitabı olup üç renkli zarif bir kapak içinde «Kadircan Kaflı» nın, muharriri ve eseri takdim eden bir «Önsöz» ünü havidir. 60 kuruştur.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimimilere mutlaka yediriniz. Taklitlerini almayınız.

Bahçekapı Salih Necati

ADEMİ İKTİDAR

ve bel gevşekliğine karşı

HORMOBIN

Her eczanede bulunur. P. K. 1253. Reçete ile satılır.

PARFÖM SOLİD

MAKBULE GEÇECEK GÜZEL BİR HEDİYEDİR

BU GARİP DEĞİŞİKLİK

Bu, İnanılmaz gibi görünüyor. fakat, BİZZAT TECRÜBE EDİNİZ.

Ancak bir hafta zarfında buruşukluklarından kurtulmuş ve bir çok seneler gençleşmiş binlerce kadın hayrandırlar. Cildi kendi tabii ve kıymetli - BİOCEL - gençlik unsuru ile besleyiniz, cild serian tazeleşir ve gençleşir. «BİOCEL», bütün dünyada tanınmış Viyana Üniversitesi profesörü Dr. Stejskal'in şayanı hayret keşfidir. Şimdi, pembe renkteki Tokalon kremi terkibinde BİOCEL vardır. Onu her akşam yatmazdan evvel tatbik ediniz. Siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Gündüzler için de beyaz renkteki Tokalon kremini kullanınız. Siyah noktaları eritir, açık mesameleri sıklaştırır ve bir kaç gün zarfında en donuk ve sert bir cildi yumuşatıp beyazlatıp kadife gibi yumuşatır.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser. İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

BİR HAKİKAT

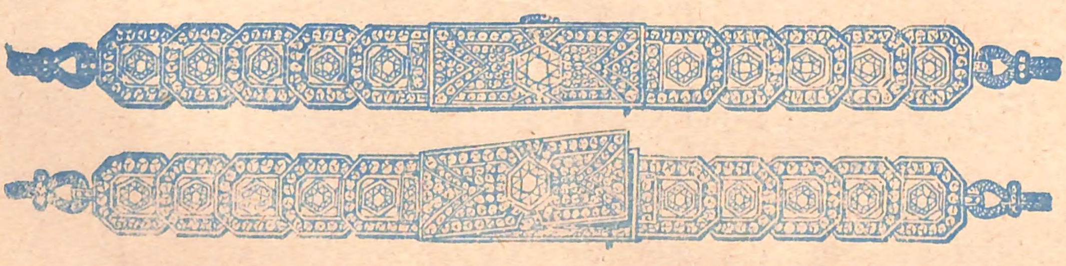

Pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakiki evsafı meşhuru âlem olan SİNGER saatlerinde toplanmıştır.

Bunun için: Saat alacağınız zaman tereddütsüz SİNGER saati almanız ve saatin üzerindeki SİNGER markasına, müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi 15 sene garantilidir.

ADRES: SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 8

Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş. Bankalar 39

TARİHTEN ÇİZGİLER

BOĞAZDA AKŞAM GEZİNTİSİ...

— Ne yapıyorsun kızım deli misin? Baksana karşıdaki erkeklere insan eteğini böyle açar mı? Ah bu zamane kızları başımıza taş yağdıracaklar.. Tövbe estağfurullah!..
— Çorap lâstiğimi düzeltiyorum.. bu da mı kabahat dadıcığım?...
— Kayıktakiler işaret veriyorsunuz zannedecekler...

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERİ

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.

Bütün eczanelerde bulunur.